

A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e

Az ügy száma: Kfv.VII.37.797/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Remes Gábor a tanács elnöke

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó előadó bíró

Dr. Sperka Kálmán bíró

Dr. Szilas Judit bíró

Dr. Varga Zs. András bíró

A felperes: felperes1

cím1

A felperes képviselője: Dr. Pál-Szántó Ágnes

cím2

Az alperes: Heves Vármegyei Kormányhivatal Hatvani Járási Hivatala

Az alperes képviselője: cím3

A per tárgya: Dr. Gecse Cecília kamarai jogtanácsos

A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat: közegészségügyi ügyben indult közigazgatási jogvita

a Miskolci Törvényszék 2025. szeptember 19-én kelt 7.K.700.560/2025/10. számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes (11. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A kiskorú felperes törvényes képviselője útján 2024. szeptember 5-én kérelmet terjesztett elő az alperesnél az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 58. § (3) bekezdésére alapítottan Hepatitis B elleni kötelező védőoltás alóli mentességének engedélyezése céljából. Figyelemmel arra, hogy a kérelem hiányait a felperes felhívásra, határidőben nem pótolta, az alperes a 2024. október 7-én kelt HE-05/NEO/01923-3/2024. számú végzésével az eljárást megszüntette.

[2] A felperes 2024. október 16-án ismételten kérelmet terjesztett elő a Hepatitis B elleni védőoltás alóli mentesítés érdekében, amelyben az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 48. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozva az eljárás felfüggesztését indítványozta. Kifejtette, hogy a felperes iskolaorvosa ellen polgári pert indítottak, mert az oltás alóli mentesség megadásához szükséges orvosi szakvéleményt nem állította ki.

[3] Az alperes megítélése szerint az iskolaorvossal szemben indított polgári peres eljárás nem képezte előkérdését a mentesítés iránti kérelem elbírálásának és a kérelmet tartalma szerint szünetelés iránti kérelemként értékelte, majd azt a 2024. október 21-én kelt HE-05/NEO/01923-5/2024. számú végzésével elutasította. A végzést a felperes keresettel támadta, ezért az alperes a kérelemre indult hatósági eljárást a per jogerős befejezéséig felfüggesztette.

[4] Az elsőfokú bíróság a 9.K.701.303/2024/9. számú ítéletével az alperes HE-05/NEO/01923-5/2024. számú végzését megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte azzal, hogy a felperes által előterjesztett kérelmet felfüggesztés iránti kérelemként bírálja el és döntésében adjon számot arról, hogy a felfüggesztés feltételei fennállnak-e.

[5] Az alperes 2025. április 29-én kelt HE-05/NEO/00087-5/2025. számú végzésével a közigazgatási hatósági eljárás felfüggesztését megszüntette és elrendelte az eljárás folytatását a 9.K.701.303/2024. számú peres eljárás befejezésére tekintettel.

[6] A felperes a felfüggesztés megszüntetését és az eljárás folytatását elrendelő végzéssel szemben keresetet terjesztett elő.

A jogerős ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[8] Kifejtette, hogy az alperes a kérelemre indult mentesítési eljárást hivatalból függesztette fel a per jogerős befejezéséig. Az elsőfokú bíróság ítéletére tekintettel az alperesnek folytatnia kellett az eljárását annak érdekében, hogy a felperes felfüggesztés iránti kérelmét el tudja bírálni.

[9] Az alperesnek az Ákr. 15. §-ában rögzített hatásköre és illetékessége alapján nem csak a közigazgatási eljárás megindítására és annak érdemi lezárására van kötelezettsége, hanem az eljárás során meghozandó közbenső, ügyvezető döntések meghozatalára is. Miután

az eljárás felfüggesztése hatósági aktus eredménye, ezért az eljárás folytatásához is hatósági aktus kibocsátása szükséges. Annak nem volt relevanciája, hogy az alperes a kezelőorvosi szakvélemény pótlására irányuló polgári peres eljárás eredményének bevárása nélkül hozta meg támadott végzését. Az eljárás folytatása teremtette meg ugyanis annak lehetőségét, hogy a közigazgatási perben született jogerős ítélet alapján a megismételt eljárást a hatóság lefolytassa és érdemben vizsgálja a mentesítési eljárás felfüggesztésének a kérdését.

[10] A törvényszék szerint az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja szerinti semmisségi ok nem áll fenn, az alperes végzése nem ellentétes az elsőfokú bíróság megismételt eljárásra adott iránymutatásával. Annak vizsgálata, hogy az alperes eleget tett-e e megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatásban foglaltaknak, nem a jelen peres eljárás, hanem a felperes által előterjesztett felfüggesztés iránti kérelmet elbíráló döntéssel szembeni eljárás során lehetséges.

[11] A felperes jóhiszeműség elvének megsértésére alapított hivatkozását sem találta alaposnak az elsőfokú bíróság. Megállapította, hogy az alperes a döntés meghozatalával sem az alapjogok, sem pedig a felperes által hivatkozott alaptörvényi rendelkezések sérelmét nem követte el. A felperes által az Eütv. megsértése, az alapjogok sérelme, továbbá a kötelező védőoltás rendszerével kapcsolatosan előadott kifogások, észrevételek a perben relevanciával nem bírtak, értékelést nem nyerhettek.

A felülvizsgálati kérelem

[12] Felülvizsgálati kérelmében a felperes elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az eljárt bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, míg másodlagosan – az ítélet megváltoztatásával – az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését indítványozta.

[13] Kifejtette, hogy a jogerős ítélet sérti a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (1) bekezdését, 85. § (1)-(2) bekezdését, az Alaptörvény XXIV. cikkét, továbbá XXVIII. cikk (7) bekezdését.

[14] A felülvizsgálati kérelem befogadása körében a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjaira, továbbá b) pontjára hivatkozott.

[15] Az aa) alpont körében kifejtette, hogy a törvényszék ítélete ellentétes a Fővárosi Ítéltábla 4.Kpkf.751.554/2024/2. számú végzésével, amely kimondta, hogy „a felperes a határozathoz kapcsolódva fogalmazta meg a jogsérelmet, annak a megítélése az ügy érdemére tartozik”. Ezzel ellentétben az eljárt bíróság ítélete a felperes alapjogi sérelmeit tartalmazó kereseti kérelmének vizsgálatát mellőzte. Mindemellett a Kúria a Kfv.II.37.024/2021/7. számú határozatának elvi tartalma is az, hogy ha az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában nem ad számot a kereseti kérelemben állított valamennyi jogsértésről, a felvetett jogkérdés körében kizárólag más ítélet indokolásából idéz, az ítélet megalapozatlan és annak hatályon kívül helyezése és a bíróság új eljárásra utasítása indokolt.

[16] Az ab) alpont indokaként előadta, hogy a kötelező védőoltások alóli mentesítési eljárások és az eljárási jogszabályok alkalmazása jelentős társadalmi kérdéseket vet fel, különösen az élethez és a testi épséghez való jog védelme szempontjából. Az ún. nyájimmunitás elmélete a gyakorlatban nem létezik, a társadalmi szintű védettség oltásokkal nem biztosítható, következésképpen a kötelező oltási rendszer mögött álló „közérdek” objektíve nem valósulhat meg. Mindez jelentős társadalmi kérdéseket vet fel annak fényében

is, hogy a kötelező oltások rendszere alapjogokat és kötelezettségeket érint, ezáltal alapjogokat szabályoz és korlátoz.

[17] A Kp. 86. § (1) bekezdésének sérelme az ad) alpont körében releváns, miután az eljáró bíróság valamennyi kereseti kérelméről nem döntött. A törvényszék azzal, hogy a felperes alapjogi sérelmei érdemi vizsgálatát indokolatlanul mellőzte, megsértette a tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való jogát.

[18] A jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria Kfv.II.37.024/2021/7. számú határozata [43] bekezdésétől annyiban, hogy a támadott ítélet nem ad számot a felperes által állított alapjogi sérelmekről, mindösszesen egy rövid bekezdésben tér ki a felperes keresetében előadottakra. A jogerős ítélet csak azt rögzítette, hogy az alapjogi sérelmeket az ügyben való jelentéktelensége miatt nem vizsgálta. A törvényszék ennek mellőzésével elmulasztotta az alperes közigazgatási tevékenységének jogszerűsége vizsgálatát a megvalósítás időpontjában fennálló tények alapján.

[19] A felperes egyidejűleg az Alkotmánybíróság előtti egyedi bírói normakontrollra vonatkozó indítványt is előterjesztett.

A Kúria döntése és jogi indokai

[20] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[21] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[22] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, ám azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak. A felülvizsgálati kérelemben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat tartja fontosnak kiemelni.

[23] A felülvizsgálati bíróság hangsúlyozza, a befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthassa jogegységesítő feladatát. A befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.

[24] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel

kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (7/2023. Jogegységi határozat).

[25] A Fővárosi Ítéltáblának a felperes felülvizsgálati kérelmében megjelölt 4.Kpkf.751.554/2024/2. számú végzéséből nem következik, hogy bírói gyakorlat széttartó lenne, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült volna, vagy ennek veszélye fenyegetne. A felhívott határozat egy keresetlevelet visszautasító végzés jogszerűségét vizsgálva jutott arra a megállapításra, hogy az indokolt alaptörvényellenességre hivatkozás is jogsérelmet jelent. Az állított jogsérelmet lényegi jellemzőjétől nem fosztja meg az, hogy azt a bíróság a vitatott cselekmény jogszerűsége szempontjából nem tartja relevánsnak vagy alaposnak, ezért a keresetlevél visszautasításának nem volt helye. A perbeli esetben azonban a felperes keresetét az eljáró bíróság érdemben vizsgálta, az állított alapjogi sérelmekkel kapcsolatban a jogerős ítélet [48]-[49] bekezdéseiben álláspontját kifejtette.

[26] A Kúria hangsúlyozza, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja első fordulata szerinti befogadási ok az alsóbb fokú bíróságok által hozott határozatok közötti eltérés esetén hivatkozható. Abban az esetben, ha a Kúria által már közzétett határozattól tér el jogkérdésben a felülvizsgálattal támadott döntés, a befogadást a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapozhatja meg, így az aa) alponthoz felhívott kúriai határozatot a felülvizsgálati bíróság a b) pont körében értékelte.

[27] A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható. A felülvizsgálati kérelem – a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében – nem hivatkozott egyetlen olyan körülményre sem, amely az elsőfokú bíróság jogértelmezésének meghaladottságára utalna. Mindezek miatt a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja nem tette lehetővé.

[28] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján, a felvetett jogkérdés különleges súlyára alapítottnak a Kúria a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel; a jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel pedig akkor, ha a jogalanyok széles körét érinti. A befogadás ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélezési gyakorlatában (Kfv.I.37.471/2023/2., Kfv.II.37.590/2023/2.; Kfv.II.37.596/2023/2.; Kfv.VII.45.059/2023/2.; Kfv.VII.45.115/2023/3.).

[29] A Kúria hangsúlyozza, hogy a kiskorú gyermekek számára az életkorhoz kötötten kötelezően előírt védőoltásokkal, az ezzel összefüggő mentesítési eljárással kapcsolatos kúriai gyakorlat egységes és kiforrott, melyek közül több vizsgálta a mentesítési eljárás és az oltásra vonatkozó kötelezettség megállapítására irányuló eljárás viszonyát, valamint az ezzel összefüggő bizonyítási kötelezettséget (Kfv.III.38.058/2012/9., Kfv.II.37.080/2016/9., Kfv.II.37.124/2017/9., Kfv.III.37.545/2017/9., Kfv.VI.37.116/2017/3., Kfv.II.37.124/2017/9., Kfv.II.37.367/2019/10., Kfv.III.37.136/2020/8., Kfv.III.37.136/2020/8., Kfv.VI.37.049/2022/6., Kfv.V.37.625/2022/8., Kfv.II.37.780/2022/7., Kfv.VII.37.726/2023/5.). A Kúria több határozatában is érintette az életkorhoz kötötten kötelező védőoltásokra vonatkozó jogszabályi rendelkezések és az Alaptörvényben biztosított alapjogok (többek között az élethez, az emberi méltósághoz, a gyermek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz, testi és lelki

egészséghez való jog) kapcsolatát, idézve az Alkotmánybíróság e tárgyban meghozott határozatait (Kfv.III.37.962/2015/5., Kfv.VI.37.199/2016/13., Kfv.II.37.374/2017/7., Kfv.I.37.241/2024/7.).

[30] A Kúria szerint a felperes nem adott elő olyan tényt, körülményt, amely a fenti szempontoknak megfelelően valószínűsítene az egyedi tényállású – jelen esetben a hatósági eljárás felfüggesztésének megszüntetése és az eljárás folytatásának elrendelése tárgyában hozott döntés jogszerűségének vizsgálatával kapcsolatos – ügy önmagán túlmutató súlyát, jelentőségét. Ilyen típusú ügy sorozatos előfordulásáról a Kúriának nincs hivatalos tudomása. A nyájimmunitás elmélete, a társadalmi szintű védettség oltásokkal történő biztosítása a jelen eljárásnak nem tárgya, az adott ügy mikénti eldöntése az abban félként szereplőkön kívül tömegesen más jogalanyok jogi helyzetét még közvetve sem befolyásolja. Az a körülmény pedig, hogy a fél a jogerős ítéletben foglalt jogértelmezéssel nem ért egyet, a felmerülő jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége szempontjából közömbös. Ezért a befogadásnak a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerint sem volt helye.

[31] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerint a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapozott felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatás tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti.

[32] A befogadásról szóló döntése során a Kúria a támadott jogerős ítélet érdemi felülvizsgálatát nem végezheti el. Ugyanakkor a befogadás speciális keretei között maradvá annyi megállapítható volt, hogy a keresetben állított alapjogi sérelmekre az elsőfokú bíróság a jogerős ítélet indokolásának [48]-[49] bekezdéseiben reagált, azok „indokolatlan mellőzéséről” ezért nem lehet szó. Így a felülvizsgálati kérelem befogadása a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján sem volt indokolt.

[33] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor lehet helye, ha a jogerős ítélet a Kúria közzétett határozatában kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul.

[34] A Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a Kfv.II.37.024/2021/7. számú határozat [43] bekezdésében foglalt, a kereseti kérelem kimerítésére, a bíróság indokolási kötelezettségére vonatkozóan megfogalmazott általános mércével (miszerint, ha az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában nem ad számot a kereseti kérelemben állított valamennyi jogsértésről, a felvetett jogkérdés esetén kizárólag más ítélet indokolásából idéz, az ítélet e körben megalapozatlan) ellentétes jogértelmezést nem tartalmaz. Ezért a felülvizsgálati kérelem befogadására a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján sem látott módot.

[35] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, ezért a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

[36] A felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásra figyelemmel a Kúria a felperesnek az Alkotmánybíróság előtti egyedi bírói normakontrollra vonatkozó indítványa tárgyában való döntéshozatalt mellőzte.

A döntés elvi tartalma

[37] *A felülvizsgálati kérelem befogadása megtagadásának van helye, ha az abban foglaltak nem támasztják alá a rendkívüli jogorvoslati eljárás lefolytatásának szükségességét.*

Záró rész

[38] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[39] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2025. december 9.

Dr. Remes Gábor s.k.
a tanács elnöke

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó s.k.
előadó bíró

Dr. Varga Zs. András s.k.
bíró

Dr. Sperka Kálmán s.k.
bíró

Dr. Szilas Judit s.k.
bíró